

ODPIS

Sygn. akt VI ACz 1599/06

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2006 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział VI Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Krzysztof Tucharz (spr.)

Sędziowie: SA – Zofia Markowska

SA – Agata Zajac

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 października 2006 r.

sprawy z powództwa G Zakładu Elektroenergetycznego Spółki Akcyjnej w G

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w Warszawie

z udziałem zainteresowanego Huty „ ” Spółki Akcyjnej w Ł

o ustalenie

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 28 czerwca 2006 r.

sygn. akt XVII AmE 35/06

postanawia:

- I. oddalić zażalenie;
- II. zasądzić od G Zakładu Energetycznego na rzecz Huty S.A. w kwotę 195 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów odrzucił odwołanie G Zakładu Elektroenergetycznego S.A. w G od informacji zawartej w pkt II pisma Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 14 lutego 2006 r., dotyczącej wniosku skarżącego o stwierdzenie na podstawie art. 8 u. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez ten podmiot do zainteresowanego Huty S.A. w Ł w dniu 1 lutego 2006 r. nie było uzasadnione oraz, w związku z tym wydanie postanowienia, na podstawie art. 8 u. 2 ustawy – Prawo energetyczne, określającego warunki podjęcia lub kontynuowania dostaw energii elektrycznej do tego odbiorcy. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd ustalił, że w cytowanym wyżej piśmie z dnia 14 lutego 2006 r. Prezes URE uznał, że żądanie rozstrzygnięcia powyższego sporu, stanowi próbę zastępczego rozwiązania problemu, czyli zmiany postanowienia Prezesa URE z dnia 12 października 2001 r. nakazującego ZE podjęcie i kontynuowanie dostaw energii elektrycznej dla zainteresowanego i dlatego nie może być uwzględnione.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższe zażalenie dotyczy pisma, które nie jest decyzją administracyjną, gdyż nie zawiera woli organu i nie rozstrzyga co do sprawy administracyjnej określonej osoby. W żaden sposób

nie przesądza też o prawach i obowiązkach strony postępowania. Nie posiada też szeregu elementów koniecznych dla decyzji administracyjnej.

Sąd wskazał, że zgodnie z ustalonym orzecznictwem – nie może być decyzją pismo informujące stronę o niemożności załatwienia sprawy.

W tej sytuacji, wobec nieistnienia decyzji administracyjnej od której skarżący składa odwołanie, należało odrzucić je jako niedopuszczalne, na podstawie art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c.

W złożonym od tego postanowienia zażaleniu powód zarzucił rażące naruszenie art. 107 § 1 k.p.c. w zw. z art. 105 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że zaskarżone pismo nie zawiera końcowych elementów decyzji administracyjnej oraz art. 30 u. 2 ustawy – Prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, obrazę art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 107 § 1 k.p.c., art. 6, 7, 8, 11, 12 k.p.c. oraz art. 2 i 45 Konstytucji⁹ R.P. poprzez pozbawienie powoda prawa rozpatrzenia wniosku.

Wskazując na te zarzuty strona powodowa domagała się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia od pozwanego Prezesa URE, na jej rzecz kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie powoda pozbawione jest uzasadnionych podstaw prawnych.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że pismo powoda informujące (w pkt II) o niemożności uwzględnienia żądań zgłoszonych we wniosku z dnia 10 lutego 2006 r. nie stanowi minimum niezbędnych elementów aby można go było potraktować jako decyzję, w rozumieniu art. 107 § 1 k.p.c.

Nie sposób zgodzić się z przedstawionym w rozpatrywanym zażaleniu poglądem powoda, że mamy tu do czynienia z ułomną decyzją o umorzenie postępowania administracyjnego, wydaną w oparciu o przepis art. 105 k.p.c.

Użyte tam sformułowanie o niemożności rozstrzygnięcia przedstawionego przez powoda zagadnienia (pkt II jego pisma z dnia 10 stycznia 2006 r.) stanowi w gruncie rzeczy odmowę organu państwowego ustosunkowania się do złożonego wniosku w formie władczej.

Można zgodzić się z argumentacją skarżącego, że w świetle przepisów k.p.a. nie było to postępowanie właściwe, ale w niczym nie zmienia to faktu, że brak jest w przedmiotowym piśmie substratu zaskarżenia.

Wbrew stanowisku skarżącego zaskarżone orzeczenie nie narusza przepisów Konstytucji R.P. skoro ustawodawca dopuścił możliwość odrzucenia, w określonych sytuacjach, odwołań wnoszonych do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Już na marginesie powyższych rozważań wypada zauważyć, że zawarte w pkt. II pisma powoda z dnia 10 lutego 2006 r. żądanie wydania postanowienia w trybie art. 8 u. 2 Prawa energetycznego straciło na swej aktualności wobec prawomocnego rozstrzygnięcia sporu, wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 lipca 2006 r. sygn. VI ACa 396/06

W tym stanie rzeczy wniesione zażalenie należało oddalić z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono zgodnie z art. 98 i 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 397 § 1 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Referent Stażysta